

รายงานการเข้าร่วมโครงการอบรมครูภาษาจีน

โครงการอบรมครูภาษาจีน ประเทศตามแนว 1 แถบ 1 เส้นทาง ปี ค.ศ. 2018

ณ เมืองคุนหมิง มณฑลยูนนาน วันที่ 10 – 30 ตุลาคม พ.ศ. 2561

โครงการอบรมครูภาษาจีน ประเทศตามแนว “1 แถบ 1 เส้นทาง” ณ เมืองคุนหมิง ปี ค.ศ. 2018 จัดโดยโรงเรียนคุนหมิงภาษาและวัฒนธรรมจีน (Chinese Language and Culture School of Kunming) ที่อยู่ภายใต้การดูแลของสำนักงานกิจการชาวจีนโพ้นทะเล (Overseas Chinese Affairs Office of The State Council)

ผู้เข้าร่วมโครงการ จำนวน 100 คน เป็นคนเมียนมาร์ 95 คน คนไทย 5 คน

ถ่ายภาพกับคณะผู้บริหารโรงเรียนคุนหมิงภาษาและวัฒนธรรมจีนที่มารอต้อนรับในวันแรก

ตารางการอบรม

การอบรมครูสอนภาษาจีนประเทศตามแนว 1 แถบ 1 เส้นทาง ปี ค.ศ. 2018

วันที่ (พ.ศ. 2561)	เช้า 9:00 – 12:00 น.	บ่าย 14:00 – 17:00 น.	กลางคืน
10 ต.ค.	ผู้เข้าร่วมอบรมเดินทางถึงเมืองคุนหมิง เข้าสู่ที่พัก ทำความคุ้นเคยกับสถาบัน		ตามอัธยาศัย
11 ต.ค.	พิธีเปิดการอบรม	ปฐมนิเทศผู้เข้าร่วมอบรม	ตามอัธยาศัย
12 ต.ค.	การเตรียมการสอน การออกแบบและเขียนแผนการสอน บรรยายโดย อาจารย์ จางเสวี่ (张雪)		ชมภาพยนตร์
13 ต.ค.	ฝึกทักษะการสอนภาษาจีนให้แก่นักเรียนประถม โดย อาจารย์ จ้าววันตัน (赵万丹)	เรียนรู้ศิลปะงานกระดาษตัดของชาวจีน โดย อาจารย์ หลี่ยูยวี่ (李瑞玉)	ชมภาพยนตร์
14 ต.ค.	การสอนและเลือกใช้แบบเรียน โดย อาจารย์ เฉินเหว่ย (陈炜)		ตามอัธยาศัย
15 ต.ค.	เยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยว หมู่บ้านชนเผ่ายูนนาน ภูเขาซีซานหลงเหมิน		ตามอัธยาศัย
16 ต.ค.	สาธิตการทำ PPT การเรียนการสอนภาษาจีน โดย อาจารย์ เฉิงหมิ่น (程敏)		ชมภาพยนตร์
17 ต.ค.	ฝึกทักษะการสอนภาษาจีนให้แก่นักเรียนประถม โดย อาจารย์ จ้าววันตัน (赵万丹) (ต่อ)		ตามอัธยาศัย
18 ต.ค.	เรียนรู้ศิลปะการวาดหน้ากากจิวเสฉวน โดย อาจารย์ หลี่ยูยวี่ (李瑞玉)	ศิลปะการวาดเครื่องเคลือบชิงฮวา 青花瓷 โดย อาจารย์ หลี่ยูยวี่ (李瑞玉)	ชมภาพยนตร์
19 ต.ค.	การสอนคำศัพท์ โดย ศาสตราจารย์ หลี่หลาน (李岚教授)	การสอนการอ่าน โดย ศาสตราจารย์ หลี่หลาน (李岚教授)	ชมภาพยนตร์
20 ต.ค.	เรียนรู้ศิลปะการวาดภาพพู่กันจีนและฝึกปฏิบัติ โดย อาจารย์ หยางซือฉี (杨诗琦)		ชมภาพยนตร์
21 ต.ค.	การสอนการเขียนเรียงความ โดย อาจารย์ เฉินเหว่ย (陈炜)		ตามอัธยาศัย
22 ต.ค.	เยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยว และอุทยานป่าหิน		ตามอัธยาศัย
23 ต.ค.	เยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยว หมู่บ้านจิวเซียง ถ้ำมังกร		ตามอัธยาศัย
24 ต.ค.	การเขียนอักษรจีน โดย อาจารย์ หลี่จิ่งเหว่ย (李敬伟)		ตามอัธยาศัย
25 ต.ค.	การเตรียมการสอน การออกแบบและเขียนแผนการสอน บรรยายโดย อาจารย์ จางเสวี่ (张雪) (ต่อ)		ชมภาพยนตร์
26 ต.ค.	วรรณคดี บทกวี กับการเขียนพู่กันจีน โดย อาจารย์ นักเขียนพู่กันจีน เผยเจี้ยนเว่ย (裴剑威)	ฝึกเขียนพู่กันจีน	ชมภาพยนตร์
27 ต.ค.	การสอนอักษรจีน โดย อาจารย์ จางอู่ห่าน (张忆涵)	การสอนระบบเสียงสี่ท้ออักษรพินอิน โดย อาจารย์ อู๋จื้อยวี่ (禹志云)	
28 ต.ค.	เยี่ยมชมการเรียนการสอนของโรงเรียนประถม JUNFA EXPERIMENTAL PRIMARY SCHOOL OF YUNNAN NORMAL UNIVERSITY 云南师范大学后俊发城实验小学		เยี่ยมชมย่าน ใจกลางเมือง

29 ต.ค.	การสอนสนทนา โดย อาจารย์ เฉินจวินคัง (陈俊康)	ปาฐกถา “การศึกษาภาษาและวัฒนธรรมจีน ภายใต้นโยบายประเทศตามแนว 1 แถบ 1 เส้นทาง” โดย ศาสตราจารย์ ม่าหย่ง มหาวิทยาลัยยูนนาน (马勇) และพิธีปิดการอบรม	จัดเก็บ กระเป๋า เดินทาง
30 ต.ค.	ผู้เข้าร่วมอบรมเดินทางกลับประเทศ		

ภาพรวมการเรียนรู้การสอนภาษาจีนในโครงการอบรมครูภาษาจีน

ในการเข้าร่วมอบรมครั้งนี้ มีเนื้อหาการอบรมครอบคลุมการเรียนรู้การสอนภาษาจีนสำหรับนักเรียนประถมที่ใช้แบบเรียนภาษาและวัฒนธรรมจีน “อวี๋เหวิน” 《语文》 ตามเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการจีน ที่มีวัตถุประสงค์ต้องการบ่มเพาะให้เด็กมีทักษะในการพูด อ่าน เขียนได้เป็นสำคัญ ดังนั้นการเรียนรู้การสอนจึงมีความเข้มข้น

ช่วงระดับประถมเป็นช่วงของการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้และทักษะด้านการอ่านเป็นสำคัญ เนื่องจากความรู้และความสามารถในการเรียนรู้เกี่ยวกับตัวอักษรของเด็กอยู่ในภาวะค่อยเป็นค่อยไป การที่จะพัฒนาทักษะการอ่าน ต้องเปิดโลกทัศน์และจินตนาการของเด็ก ซึ่งเป็นภารกิจสำคัญในการเรียนการสอนภาษา

ครูมีหน้าที่สำคัญในชั้นเรียนที่จะนำพานักเรียนเข้าสู่เนื้อหาการเรียนรู้และกิจกรรมที่หลากหลายอย่าง กระจือหรือร่น สามารถเป็นเนื้อหาบทเรียน หรือเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีความเชื่อมโยงกับเนื้อหาบทเรียน ในขณะที่อ่าน นักเรียนต้องได้ข้อคิดจากการอ่านเพื่อที่จะใช้แลกเปลี่ยนและพูดคุยกับเพื่อนได้ และให้เกิดความรู้ใหม่จากประสบการณ์ กิจกรรมการเรียนรู้ ดังนั้นการปลูกฝังทักษะการอ่านในเด็กจึงมีความสำคัญมาก สิ่งสำคัญต่อมาคือ มีวิธีการสอนเพื่อพัฒนาให้เด็กเกิดความสามารถในด้านต่าง ๆ ต้องทำให้เด็กเกิดความชอบและเรียนอย่างสนุก

บนพื้นฐานการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน ต้องพิจารณารอบด้านแล้วตกผลึกให้เกิดขั้นตอนการเรียนการสอน ทั้งก่อนสอน ขณะสอน และหลังสอน มีขั้นตอนอยู่ 3 ประการ อันเป็นปัจจัยพื้นฐานของกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในชั้นเรียนที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

1. ก่อนการสอน ครูควรมีการนำเข้าสู่การเรียน ครูแนะนำหนังสือต่าง ๆ ที่เนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะเรียน หนังสือที่แนะนำจะต้องมีส่วนช่วยพัฒนาทั้งกายและใจของเด็ก ครูต้องมีความพิถีพิถันในการเลือกหนังสือ หนังสือต้องเหมาะสมสำหรับเด็ก มีเนื้อหาเข้าใจง่าย สามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของเด็กได้ ครูควรแนะนำว่าให้อ่านเล่มไหน เรื่องไหน ผู้แต่งเนื้อหาเป็นผู้มีชื่อเสียงเชื่อถือได้ ใช้ภาษาถูกต้อง สละสลวย เนื้อหาให้แง่คิดมีคติสอนใจ เรื่องที่อ่านมีความสำคัญอย่างไร ในขณะที่ครูแนะนำหนังสือ สามารถให้เด็ก ๆ มีส่วนร่วมในการพูดคุยเรื่องที่ตัวเองชอบอ่านได้

2. ในขณะที่สอน ครูผู้สอนจะต้องกระจือหรือร่นสอนให้มีชีวิตชีวา สอนให้เด็กเข้าถึงสถานการณ์ของเนื้อหาบทเรียน

เพื่อเปิดโลกแห่งจินตนาการของเด็ก การสอนแบบนี้จะทำให้เด็กเรียนรู้และเข้าใจถึงการถ่ายทอดภาษาจากสิ่งที่อ่านได้
อย่างเป็นธรรมชาติ เป็นการพัฒนาความสามารถในการทำความเข้าใจ ฟังให้เด็กใช้ความคิด ในขณะเดียวกันครูต้อง
ปลูกฝังให้เด็กมีนิสัยรักการอ่าน ปลูกฝังให้เด็กใฝ่รู้ใฝ่เรียน การอ่านบ่อย ๆ อ่านมาก ๆ จะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านและ
การใช้ปัญญา ได้แก่ อ่านให้เป็น อ่านเอาความ อ่านละเอียด (อ่านใช้ความคิดให้ลึกซึ้ง จะอยู่ในช่วงประถม 5-6) อ่านทุก
วัน

-อ่านแล้วเน้นข้อความสำคัญ เพื่อให้สังเกตเห็นได้ง่าย เพื่อกลับมาอ่านย้ำ จดบันทึกและจำ แล้วนำไป
ประยุกต์ใช้

-อ่านแล้วคัดลอกด้วยลายมือที่สวยงาม เพื่อเสริมสร้างความแข็งแรงให้แก่ข้อมือ ฝ่ามือ และนิ้วมือของ
กล้ามเนื้อมัดเล็ก

-อ่านแล้วให้เขียนความรู้สึกหลังการอ่าน (ช่วงประถม 5-6)

3. หลังจากชั่วโมงเรียนจบลง แต่ประสบการณ์ในการอ่านของเด็กยังดำเนินต่อไป ครูให้เด็กออกมาเล่า
ประสบการณ์การอ่านนอกเวลา เป็นวิธีสำคัญที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านและความสามารถในการแสดงออกทางด้าน
ภาษา อีกทั้งช่วยย้ำความรู้ที่ได้จากการอ่านให้จำได้ การแชร์สิ่งที่อ่านมาให้ผู้อื่นฟัง ก็เป็นการบ่มเพาะการใช้
วิจารณญาณในการใช้ภาษาและลำดับการเล่าเรื่อง ในขณะเดียวกัน เมื่อนักเรียนมีการแลกเปลี่ยนพูดคุยกัน ยังเกิดการ
จุดประกายความคิด เกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และเกิดการพัฒนาทางด้านภาษาร่วมกันด้วย ดังนั้นการเล่าเรื่องที่
ตนเองอ่านมาให้ผู้อื่นฟังจึงมีประโยชน์มาก

ในขณะที่นักเรียนสั่งสมประสบการณ์การอ่านมาก ๆ คุณครูควรถามและให้นักเรียนคิดตาม อีกทั้งต้องพยายาม
ให้นักเรียนท่องจำเขียนอักษรจีนอย่างค่อยเป็นค่อยไป สอนในสิ่งที่อยู่ในความสนใจเขา ครูพยายามเข้าไปนั่งอยู่ในใจ
นักเรียนให้ได้

ระดับการเรียนรู้ทางภาษาแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง ยึดหลักที่เป็น
พื้นฐานและเรียบง่ายที่สุดว่าในการสอนหนึ่งครั้งคือ “**บนความเรียบง่าย 1 คลาส ได้ 1 ความรู้**”

การเรียนภาษาจีนในชั้นระดับต้น เป็นช่วงสองปีแรกของการเรียนประถม 1-2 เป็นช่วงเวลาที่เด็กเรียนอย่าง
สนุกสนาน เล่นเกมเพื่อดึงความสนใจของเด็ก ให้อ่านอย่างสนุก ให้อ่านแกมร้องเพลงมีสัมผัสระหว่างวรรคด้วย คือต้อง
ปลูกฝังห้าข้อคือ รู้จักตัวหนังสือ คัดเขียนตัวหนังสือ อ่านหนังสือ ท่องหนังสือ และทำให้เป็นนิสัย

ในหนึ่งปีแรกของการเรียนภาษาจีน ไม่ว่าจะเป็อ่านในเวลา และอ่านนอกเวลา พยายามให้อ่านผ่านตาและ
คุ้นเคยกับตัวอักษรจีนให้ถึง 50,000 ตัวอักษร

ในเชิงปฏิบัติ 1) สร้างความสนใจ ให้สนใจในเรื่องที่อ่าน 2) อ่านให้เข้าใจและจำตัวอักษรจีนได้ 3) บ่มเพาะ
ความรู้สึกทางภาษา เพื่อให้ใช้ภาษาได้ถูกต้อง

เป้าหมายของวิชาการอ่านในเด็กประถม 1-2

- ปลูกฝังให้ชอบอ่านหนังสือ ให้ทะนุถนอมหนังสือ
- ให้มีทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ที่ดี ให้ใช้ภาษาจีนได้ถูกต้อง
- ให้อ่านหนังสือมีน้ำเสียงน่าฟัง จังหวะการอ่านถูกต้อง ได้อารมณ์ของเรื่องที่อ่าน
- สอนให้อ่านเจียบแบบกวาดสายตา
- ให้อ่านสนุก อ่านเกมท่อง เพื่อสั่งสมคำศัพท์และประโยค อ่านจนจำตัวหนังสือได้
- ให้เกิดความรู้สึกเชื่อมโยงระหว่างเรื่องที่อ่านกับชีวิตจริง เกิดการพลิกแพลงนำไปใช้
- ให้มีความสุขที่จะได้คุยแลกเปลี่ยนกับผู้อื่นเป็นประจำ
- ครูเขียนนำให้เด็กดู วิธีและลำดับการเขียนอักษรจีนแต่ละตัว จากนั้นให้เด็กหัดเขียนตามเส้นเหมือนคัดไทยจนคล่อง

จากแบบฝึกคัดอักษรจีนตัวบรรจง ของอาจารย์หลี่จิ่งเหวย 李敬伟

การเรียนภาษาจีนในขั้นระดับกลาง ประถม 3-4 ในระดับนี้มีสิ่งสำคัญสามประการ

1. ความสามารถในการอ่าน นอกจากพยายามสร้างนิสัยการอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง คล่องแคล่ว มีน้ำเสียง การอ่านที่น่าฟัง พร้อมบ่มเพาะทักษะการอ่านแบบกวาดสายตา ทักษะการอ่านเอาความและฝึกอ่านให้เร็ว

2. ความสามารถในการเรียนรู้และทำความเข้าใจ เข้าใจความหมายของคำศัพท์และประโยค เข้าใจสาระสำคัญของเนื้อหาบทเรียน เข้าถึงอารมณ์ความรู้สึกในเนื้อหาบทเรียน และเข้าถึงความงดงามสละสลวยของภาษาที่อ่าน

3. ขยายขอบเขตความรู้ ด้วยการอ่านสาระที่มีความเชื่อมโยงกับบทเรียน ส่งเสริมคำศัพท์ สำนวน และประโยคให้มากขึ้น และสามารถใช้ภาษาเล่าเรื่องที่อ่านให้เพื่อนฟังได้

ในครั้งแรกของการเรียนบทเรียนใหม่

1. ออกแบบสถานการณ์ให้เข้ากับบทเรียน ให้นักเรียนคาดเดาเรื่องราว แล้วพุดถึงหัวข้อการอ่านที่จะเรียน สำนวนดูว่านักเรียนได้อ่านบทเรียนมาก่อนหรือไม่ สำนวนดูความเข้าใจภาพรวมของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน

2. ในหัวข้อความรู้ที่เรียน นักเรียนสามารถเข้าใจสาระสำคัญ เข้าถึงบรรยากาศและความรู้สึกของเนื้อหา สามารถพลิกแพลงใช้คำศัพท์และประโยคในสถานการณ์อื่นที่เกี่ยวข้องได้ อีกทั้งสามารถขยายขอบเขตการอ่านนอกเหนือจากบทเรียนเองได้

3. ฝึกทำแบบฝึกหัดย่อย ๆ

ในครั้งที่สองของการเรียนบทเรียนใหม่

1. ทบทวนเนื้อหาความรู้ที่เรียนมา

2. อ่านให้คล่อง ส่งเสริมคำศัพท์ ประโยค ให้นักเรียนเลือกท่องเนื้อหาในบทเรียนด้วยตัวเองได้อย่างเหมาะสม

3. ขยายขอบเขตความรู้ (ในชั้นประถม 1-2 จะเรียนอักษรจีนคำใหม่ โดยครูเป็นผู้สอน และเขียนประโยคที่ใช้พุดเป็นสำคัญ) ในชั้นประถม 3-4 ขยายขอบเขตความรู้จากการอ่านและเขียนเนื้อหาที่อยู่นอกเหนือบทเรียน

การเรียนภาษาจีนในชั้นระดับสูง ประถม 5-6

1. เข้าใจคำศัพท์ ประโยคที่เป็นสาระสำคัญในบทเรียน เข้าใจเนื้อหาทั้งหมด และสามารถนำมาปรับใช้ได้ ฝึกให้ใช้ความคิดวิเคราะห์เรื่องราวความรู้สึกของเนื้อหาบทเรียนได้ ฝึกให้วิเคราะห์เข้าใจความหมายแฝง ฝึกแต่งประโยคบ่อย ๆ

2. เรียนรู้เข้าใจวิธีการเล่าเรื่อง ลำดับการใช้ภาษาของเนื้อหาบทเรียน เข้าใจความคิดความรู้สึกของผู้เขียน

3. สามารถเล่าเรื่อง บอกจุดเด่น และสรุปความได้ถูกต้อง หากเป็นบทกวี ต้องเข้าใจความหมายสาระสำคัญเท่าที่จำเป็น

ในครั้งแรกของการเรียนบทเรียนใหม่

1. สำนวนดูความเข้าใจที่นักเรียนมีต่อบทเรียนที่อ่านมาก่อน ความเข้าใจสาระภาพรวมของเนื้อหา

2. อ่านคล่องได้อารมณ์ของเนื้อเรื่อง เข้าใจวิธีการสื่อความ

3. ทำแบบฝึกหัดในชั้นเรียน โดยการอ่านและเขียน เพื่อขยายขอบเขตความรู้

ในครั้งที่สองของการเรียนบทใหม่

1. ทบทวนเนื้อหาความรู้เพื่อเตือนความจำ
2. ขยายเพิ่มพูนความรู้นอกเหนือบทเรียน

หน้าที่สำคัญของครู

1. ศึกษาวิจัยแบบเรียนและสื่อการสอนอย่างจริงจัง เตรียมการสอนให้ครอบคลุมเนื้อหาครบถ้วน
2. ครูต้องอ่านหลาย ๆ รอบ ทำคลังสังขมคำศัพท์และตัวอย่างประโยคให้มาก
3. ครูไม่ตั้งความหวังสูง ไม่สอนเนื้อหามากเกินไป ไม่สอนเนื้อหาจบในครั้งเดียว
4. คำนึงเวลาสองในสามให้แก่ นักเรียน ให้นักเรียนมีกิจกรรมเรียนรู้ร่วมกัน อาจเป็นการทำแบบฝึกหัด แสดงละคร ทำรายงาน
5. มีวัตถุประสงค์การเรียนการสอนที่ชัดเจน สอนเรื่องยากให้เป็นเรื่องง่าย ง่ายต่อการปฏิบัติ ปฏิบัติได้จริง เรียบง่าย มั่นคง โดยยึดหลัก “**บนความเรียบง่าย 1 คลาส ได้ 1 ความรู้**” และ “**1 หน่วยการเรียนรู้ ได้ 1 ความรู้ใหญ่**” สอนชัดเจนมุ่งประเด็น ไม่ต้องเน้นรูปแบบการสอนก็ได้

อาจารย์ เฉินเหว่ย (陈炜) กล่าวว่า ในระยะเวลา 6 ปีของการเรียนระดับประถมศึกษา พื้นฐานการเรียนภาษาจีนที่สำคัญมากคือ เด็กจะต้องเรียนรู้อักษรจีนที่ถูกนำมาใช้บ่อยที่สุดนั้น มีประมาณ 3,000-3,500 ตัวอักษร ในจำนวนนั้นต้องอ่านและเขียนได้ถูกต้อง ประมาณ 2,500 ตัวอักษร

ครูต้องพยายามสร้างบรรยากาศให้นักเรียนสนุกกับการเรียน มีแบบฝึกหัดที่ช่วยเปิดจินตนาการของเด็กให้มีความคิดสร้างสรรค์ ให้เด็กสังขมภาษาสำนวนวลีต่าง ๆ จากเนื้อเรื่องบทเรียนที่ดี หนังสือต้องมีภาษาที่ถูกต้องสละสลวย และสามารถนำมาประยุกต์กับการเขียนเรียงความของนักเรียนได้

1. หลังจากเข้าใจเนื้อหาบทเรียนทั้งหมดแล้ว ให้จดจำคำศัพท์และรูปประโยคที่ใช้ ให้สามารถอ่านออกเสียง อักษร เสียงวรรณยุกต์ พยางค์ทั้งหมดได้ถูกต้อง เว้นวรรคได้ถูกต้อง อ่านให้ได้ยินเสียงตนเองดังชัดเจนโดยไม่ผิดพลาด ซึ่งถือว่าเป็นการอ่านที่ยากที่สุดของการอ่านออกเสียง
2. การสอนอักษรจีน มี 5 ประการ
 - 1) สอนอักษรจีนให้เชื่อมโยงกับเสียงอ่านพินอิน ให้รู้เสียงพินอิน
 - 2) สอนอักษรจีนให้เชื่อมโยงกับเรื่องราว มีส่วนช่วยให้เด็กจดจำอักษรจีนได้
 - 3) สอนอักษรจีนโดยฝึกให้เด็กใช้ทักษะการฟัง อ่าน เขียน ไปพร้อม ๆ กัน
 - 4) เรียนรู้อักษรจีนเพิ่มเติม ที่เชื่อมโยงกับอักษรจีนที่เรียนไปแล้วในขณะที่ฝึกเขียน
 - 5) สอนย้าให้อ่านและเขียนบ่อย ๆ ให้เชื่อมโยงกับเรื่องอื่น ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

วิธีการสอนเชิงปฏิบัติ เช่น

- 1) ดู เพื่อกระตุ้นความสนใจ แล้วบรรยายออกมา
- 2) ฟัง หลังจากฟังแล้ว เห็นภาพอะไรในความคิด
- 3) ถาม ให้ใช้ความคิด ให้ใช้วิจารณ์ญาณ หาเหตุผล ดี ไม่ดี อย่างไร
- 4) อ่าน อ่านแล้วเข้าใจว่าอย่างไร อ่านออกเสียงให้ฟัง โดยต้องอ่านได้ถูกต้อง และอ่านให้มีวรรณศิลป์แบบเล่าเรื่อง
- 5) หา สอนร้องเพลง ให้ดูเนื้อเพลง หาคำศัพท์ที่เคยเรียนมาแล้ว
- 6) เขียน เขียนเรียงความเลียนแบบ
- 7) วาด วาดภาพประกอบตามเนื้อเรื่องที่อ่าน หรือวาดตามที่ได้ยิน
- 8) แสดง แสดงบทบาทตามตัวละครในบทเรียน

การสอนอักษรจีน คำศัพท์ ประโยค

-สอนอักษรจีน อักษรจีน มีความหมายในตัว ควรสอนให้เข้าใจความหมาย เช่น

采 cǎi เด็ด	มาจาก	爪 zhuǎ กรงเล็บ	木 mù ไม้ ต้นไม้
------------	-------	----------------	-----------------

虹 ชาวจีนโบราณเข้าใจว่า ภายหลังฝนตกจะมีหนอนจากบนฟ้าลงมากินน้ำ			
虹 hóng รุ้งกินน้ำ	มาจาก	虫 chóng หนอน แมลง	工 gōng ในที่นี้เป็นการ ยืมเสียงสระของอักษรนี้ เป็น วิธีการประดิษฐ์อักษรจีนวิธีหนึ่ง

และคุณครูก็สามารถสอนคำหรือคำศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับ “หนอน แมลง” เพิ่มเติมให้นักเรียนได้ เช่น

蚂蚁 mǎyǐ มด	蜻蜓 qīngtīng แมลงปอ	蝴蝶 húdié ผีเสื้อ	蜘蛛 zhīzhū แมงมุม	蟋蟀 xīshuài จิ้งหรีด
------------------	--------------------------	------------------------	------------------------	---------------------------

-**สอนความหมายของคำศัพท์** คุณครูควรบอกความหมายของอักษรจีนแต่ละตัวให้เด็กรู้เท่าที่จำเป็น เนื่องจากอักษรจีนเมื่อประกอบอยู่ในคำศัพท์ จะช่วยให้เข้าใจความหมายของศัพท์คำนั้นชัดเจนยิ่งขึ้น โดยในคำศัพท์นั้นจะมีความหมายของอักษรทั้งสองตัวที่มาประสมกันอยู่ เช่น

อักษรตัว 彩 cǎi สี สัน หลากสี ประสมกับ อักษรตัว 虹 hóng รุ้งกินน้ำ

เป็นคำศัพท์ 彩虹 cǎihóng รุ้งกินน้ำ

จะเห็นว่าความหมายของคำศัพท์มีความชัดเจนยิ่งขึ้น เพราะรุ้งกินน้ำมีเจ็ดสี (เวลาใช้ต้องพูดเป็นคำศัพท์ ไม่พูดพยางค์เดียว ไม่เช่นนั้นจะสื่อความไม่ได้)

-**สอนให้ใช้คำศัพท์ได้ถูกต้อง** คำศัพท์วางอยู่ในส่วนต่าง ๆ ของวลี ของประโยค เข้าใจหน้าที่ของคำนั้นในประโยค เช่น

อยู่ในวลี 彩虹玻璃 cǎihóng bōli กระจกสีรุ้ง

一道彩虹 yí dào cǎihóng รุ้งกินน้ำหนึ่งสาย

อยู่ในประโยค 大雨过后，天上出现了一道彩虹。

Dà yǔ guò hòu tiānshàng chūxiànle yí dào cǎihóng.

บนท้องฟ้าปรากฏรุ้งกินน้ำหนึ่งสาย หลังจากที่ฝนตกหนัก

หากเป็นนักเรียนชั้นประถม 5-6 ครูสามารถสอนสำนวนใช้บ่อยที่มีคำศัพท์นี้ปรากฏร่วมด้วยได้

不经历风雨，怎能见彩虹。

Bù jīnglì fēngyǔ, zěnnéng jiàn cǎihóng.

ไม่ผ่านลมฝน จะเห็นรุ้งกินน้ำได้อย่างไร

(เปรียบเปรยว่า ก่อนจะประสบความสำเร็จก็ต้องฟันฝ่าอุปสรรค)

คุณครูเตรียมการสอนอย่างไร

1. ให้ความสำคัญกับพัฒนาการของเด็ก มีความพิถีพิถันใส่ใจในทุกรายละเอียดของลำดับขั้นการสอน เสมือนครูเป็นผู้บริการความรู้ให้แก่เด็ก ๆ

2. การสอนที่มีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลนั้น ต้องสอนให้ล้ำเกินกว่าเนื้อหาในบทเรียน ครูต้องเป็นผู้ที่เข้าใจเนื้อหาอย่างถ่องแท้ เป็นเสมือนแหล่งอ้างอิงเนื้อหาความรู้ เป็นแบบอย่างในการปฏิบัติจริง ปฏิบัติให้เห็นว่าทำได้

3. ต้องมีทักษะการสอนที่ยืดหยุ่นอยู่ในขอบเขตของแผนการสอน เป็นชั้นเรียนที่ครูกับนักเรียนมีการโต้ตอบกัน และพยายามให้เด็กเกิดความรู้ใหม่ ๆ ขึ้นด้วยตัวเขาเอง

สอนล้ำเกินเนื้อหาบทเรียน ครูตระหนักเสมอว่าจะสอนอย่างไร และนักเรียนจะเรียนอย่างไร ให้เหมาะสมกับสติปัญญาของช่วงวัย ต้องไม่เป็นภาระหนักเกินไปสำหรับเด็ก

ยกตัวอย่าง ในเนื้อหาบทเรียนภาษาจีนเกี่ยวกับแมว แมวมีรูปร่างหน้าตา ลักษณะอย่างไร เป็นสีอะไร อากัปกริยาท่าทางของมันเป็นอย่างไรร ตอนไหนน่ารัก ตอนไหนอันตรายไม่ควรเข้าใกล้ ตาของแมวทำไมตอนกลางวันในดวงตาถึงเล็กเป็นขีด แต่ตอนกลางคืนถึงเป็นดวงกลมใหญ่

ทำแบบฝึกหัดเสริมจากบทเรียน ให้เด็กสังเกตสัตว์ที่มีหางยาว แล้วบอกสัตว์หางยาวที่ตนรู้จัก และที่ตนชอบ จากนั้นครูเลือกสัตว์หางยาวมา 3 ชนิดจากหลากหลายคำตอบนั้น ให้เด็กเขียนเรียงความถึงสัตว์มาหนึ่งชนิด ให้บอกว่าเหตุใดจึงชอบสัตว์ชนิดนั้น มันมีรูปลักษณ์อย่างไร (ให้สังเกตแล้วเขียน)

การสอนสนทนา ให้มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนกัน ให้เชื่อมโยงเนื้อหาที่เรียนเข้ากับชีวิตประจำวัน ให้เด็กใช้จินตนาการสร้างเรื่องราวขึ้นมา ยกประเด็นการสนทนา ให้เด็กมีสิ่งที่ยากพูด ยากแบ่งปัน เช่น บทเรียนเกี่ยวกับวันเทศกาล ครูให้เด็กสร้างวันเทศกาลที่ตัวเองอยากให้มี จะตั้งชื่อวันเทศกาลว่าอะไร บรรยากาศในวันเทศกาลนั้นเป็นอย่างไร ในวันนั้นผู้คนจะทำกิจกรรมพิเศษอะไรบ้าง

การเรียนการสอนภาษาที่มีการสอดแทรกวัฒนธรรมในสังคมมนุษย์และถือว่าภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร

ในช่วงโม่งการสอนเกี่ยวกับสัทอักษรพินอิน พยัญชนะ j q x y เวลาที่ต้องสะกดคำร่วมกับ สระ \ddot{u} (อวี) จะต้องตัด “สองจุดด้านบนออก” คุณครูถามนักเรียนว่า *ทำอย่างไรจึงจะจำการใช้แบบนี้ได้แม่นยำ*

เด็กนักเรียนชายคนหนึ่งนึกถึงคำว่า 鱼 $y\ddot{u}$ ปลา ที่สะกดด้วยสระ \ddot{u} (อวี) แล้วตัด “สองจุดด้านบนออก” เด็กชายตอบด้วยเสียงอันดังว่า *j q x y นั้นจิตใจคับแคบ พอเห็น \ddot{u} ก็ควักลูกตาออกไปเลย*

“ควักเอาตาทั้งสองออก” เป็นการกระทำที่โหดร้าย แต่กลับพูดออกมาจากปากเด็กโดยไม่ได้คิด มันทำให้คนฟังรู้สึกใจสั่น

เมื่อคุณครูได้ยินดังนั้น จึงพูดออกไปอย่างคล่องปากว่า *“เจ้า \ddot{u} น้อยมารยาทงาม เมื่อพบเจอ j q x y จึงถอดหมวกออกทักทายอย่างนอบน้อม”* เด็ก ๆ พากันยกมือด้วยความชอบใจ

เด็กหญิงคนหนึ่งพูดว่า *“ปลาน้อยน่ารัก ควักตาออก มันจะไม่ตายหรือไง”*

“ฉันเลี้ยงปลาทองไว้สองตัว ฉันรักพวกมันมาก” เด็กหญิงอีกคนหนึ่งก็พูด

“ใช่ ใช่ ฉันยังให้อาหารพวกมันด้วย” เด็กชายอีกคนหนึ่งก็พูด

เด็กหลายคนพูดความรู้สึกของตัวเองออกมา เด็กที่ตอบคำถามคุณครูในครั้งแรกก็หันหน้าลงอย่างอาย ๆ พูดว่า *“ผมได้ยินคนอื่นพูดมาแบบนี้”*

คุณครูยิ้มแล้วพูดว่า *“เชื่อว่าทุกคนต่างก็รักสัตว์กัน แล้วก็อยากจะเป็นเพื่อนกับพวกมันกัน”* เด็ก ๆ ต่างผงกศีรษะเห็นด้วย

การเรียนการสอนภาษาและวรรณคดีจะเป็นทั้งเครื่องมือและเครื่องกลมเกลอให้ผู้เรียนเห็นถึงคุณค่าของความเป็นคน ให้ใส่ใจและมองเห็นถึงประโยชน์ของผู้อื่น หลายครั้งในการสอนจริงมักจะถูกแยกออกมาจากการเรียนภาษา

หลายครั้งที่ความรู้ในเรื่องต่าง ๆ ถูกแยกออกมาจากความรู้สึกนึกคิดในการใช้ชีวิต ถูกแยกออกมาจากสติปัญญาและความสนใจ เมื่อเรียนนานเข้า เด็กจะรู้สึกว่าภาษาไม่ใช่เรื่องแปลกใหม่ที่น่าสนใจอีกต่อไป จุดนี้อาจถูกมองว่าเป็นเหตุให้การสอนด้วยประสิทธิภาพด้วยหรือไม่ ฉะนั้นครูผู้สอนต้องค่อย ๆ กล่อมเกลาเรื่องคุณค่าและคุณธรรมสอดแทรกไปกับการเรียนภาษาคำด้วย

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ระบุไว้ชัดเจนว่า ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่สำคัญที่สุด เป็นส่วนประกอบสำคัญของวัฒนธรรมมนุษย์ มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับเครื่องมือและเรื่องราวในสังคมมนุษย์ ซึ่งเป็นจุดเด่นของวิชาภาษา ไม่ว่าจะภาษาใด ๆ ต่างล้วนมีการใช้อักษรสื่อความหมาย แสดงทัศนคติ แสดงความคิดเห็น ในขณะที่เราสั่งสมความรู้สึกลทางภาษา ไม่ว่าจะด้วยฟัง พูด อ่าน เขียน ก็ล้วนเป็นการฝึกฝนความสามารถในการใช้ภาษา เราควรตระหนักและระมัดระวังการใช้ภาษาให้อยู่บนความจริง ความดี และความงาม อบรมสอนสั่งช่วยกล่อมเกลาจิตใจของนักเรียน บ่มเพาะให้มีจิตใจที่เข้มแข็ง เป็นคนมีคุณสมบัติพร้อม เรารับรู้ความงามจากภาษาที่เรียน เราทำสิ่งดี ๆ ในชีวิต และสามารถวินิจฉัยได้ว่าสิ่งใดจริง ดี งาม สิ่งใดเท็จ ไม่ดี ไม่งาม

บทบาทและภาระหน้าที่ของครูสอนภาษาจีนระดับประถมในประเทศจีน

บทบาทและภาระหน้าที่ของครูสอนภาษาจีนระดับประถมในประเทศจีนไม่ได้แตกต่างจากประเทศไทย แต่ภาวะความกดดันเรื่องผลลัพธ์ด้านคุณภาพการสอนเป็นเรื่องที่สำคัญมาก คุณครูโดยส่วนใหญ่ต้องทำงานแข่งขันกับตัวเองเป็นอย่างมาก พยายามพัฒนาตนเองอยู่เสมอ เพื่อไม่ให้ล้าหลังคนอื่น ให้มีความเป็นผู้เชี่ยวชาญยิ่งขึ้นเพื่อให้ตนเองมีเวทีแสดงศักยภาพ และมีสิทธิ์มีเสียงในอาชีพของตน

มีการเรียกร้องต่อสภาพความลำบากของครูที่ต้องเผชิญ ไม่ว่าจะเป็นภาระงาน การเตรียมการสอน การตรวจงานกิจกรรมการบ้านที่มากมาย การให้คำแนะนำกับเด็กเสมือนพ่อแม่ ตัวเด็กที่เรียนอ่อน คิดสร้างสรรค์กิจกรรมเรียนรู้เพื่อเพิ่มความรู้ทางภาษาให้แก่เด็ก ทำรายงานการสอนส่งโรงเรียน

คุณครูส่วนใหญ่ทำงานเหล่านี้ทุกวัน คุณครูเป็นผู้ให้เสมอ หากกล่าวถึงการเตรียมการสอน ครูจะพยายามเข้าถึงใจเด็กแต่ละคนให้ได้ ดังนั้นแผนพัฒนาตนเองของครูดำเนินไปอย่างแข็งขันหรือไม่ก้าวหน้าเลย จนกระทั่งเกษียณ

กองบรรณาธิการและคณะกรรมการการเรียบเรียงตำราเรียนภาษาจีน “อวี๋เหวิน” 《语文》ให้ความสำคัญต่อการแต่งตำราในเรื่องต่อไปนี้

1. จิตวิญญาณ สติปัญญาและความสามารถในช่วงวัย
2. เสริมสร้างพื้นฐานความรู้ทางภาษา สอดแทรกความรู้ด้านศิลปะ วัฒนธรรมและวรรณคดีให้ครอบคลุมรอบด้าน
3. มีการพัฒนาปรับปรุงลำดับความยากง่ายของเนื้อหาความรู้ในแบบเรียนให้เข้ากับผู้เรียน
4. การสอนมีการนำเข้าสู่บทเรียน กระตุ้นความอยากรู้อยากเรียนของเด็ก เพื่อเพิ่มความสามารถในการรับรู้

และการเรียนรู้

5. สร้างทัศนคติทางด้านการเรียนภาษาให้อยู่ในชีวิตประจำวัน พยายามใช้ภาษาอยู่ตลอดเวลาไม่ว่าในเหตุการณ์ใด

ตำราเรียนภาษาจีน 《语文》 แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ สำหรับผู้เรียนระดับประถม มัธยมต้น และมัธยมปลาย

ปาฐกถา “การศึกษาภาษาและวัฒนธรรมจีน ภายใต้นโยบายประเทศตามแนว 1 แถบ 1 เส้นทาง”

โดย ศาสตราจารย์ ม่าหย่ง มหาวิทยาลัยยูนนาน (马勇)

ศาสตราจารย์ ม่าหย่ง มหาวิทยาลัยยูนนานกล่าวถึงอภิมหาโครงการ “1 แถบ 1 เส้นทาง” (One Belt One Road : OBOR) ภายใต้ยุทธศาสตร์และเป้าหมาย การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางด้านต่าง ๆ กับนานาชาติบนระเบียงเศรษฐกิจ เพื่อการแลกเปลี่ยนและมีผลประโยชน์ร่วมกัน เพื่อกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจ

แถบเศรษฐกิจเส้นทางสายไหม และเส้นทางสายไหมทางทะเลในศตวรรษที่ 21 ที่เรียกว่า “1 แถบ 1 เส้นทาง”

นับแต่ท่านประธานสีจิ้นผิงเยือนคาซัคสถาน เมื่อวันที่ 7 กันยายน ปี ค.ศ. 2013 ได้กล่าวปาฐกถาเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การสร้างแถบเศรษฐกิจเส้นทางสายไหมทางบก

ในครั้งที่ท่านประธานสีจิ้นผิงไปเยือนอินโดนีเซีย เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2013 ท่านได้กล่าวปาฐกถาเกี่ยวกับโครงการเส้นทางสายไหมทางทะเลในศตวรรษที่ 21

ซึ่ง “1 แถบ 1 เส้นทาง” (OBOR) จะมีประเทศที่อยู่ในระเบียงเศรษฐกิจรวมทั้งหมด 68 ประเทศ แบ่งได้เป็น 5 ระเบียงเศรษฐกิจสำคัญและอีก 1 เส้นทางที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ระเบียงเศรษฐกิจจีน-มองโกเลีย-รัฐเซีย
2. ระเบียงเศรษฐกิจจีน-ปากีสถาน
3. ระเบียงเศรษฐกิจบังคลาเทศ-จีน-อินเดีย-เมียนมาร์
4. ระเบียงเศรษฐกิจจีน-คาบสมุทรอินโดจีน
5. ระเบียงเศรษฐกิจจีน-เอเชียกลางและตะวันตก
6. เส้นทางยูเรเชียใหม่

การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานมีความเชื่อมโยงกับโลก 5 ด้าน ได้แก่

1. เชื่อมโยงทางนโยบายระดับสูงของรัฐ
2. สาธารณูปโภค เช่น โครงการก่อสร้างรถไฟความเร็วสูง การคมนาคมขนส่งทางอากาศและทางน้ำ
3. การค้า อุตสาหกรรม ไอทีและโลจิสติกส์
4. การเงิน สกุลเงิน เงินทุนระหว่างประเทศและการลงทุน

5. ความสัมพันธ์ของประชาชน ผ่านการเดินทางท่องเที่ยว การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมและการศึกษา

ศาสตราจารย์ ม่าหย่ง กล่าวต่อคุณครูภาษาจีนทุกท่านว่า ชาวเมียนมาร์ก็เป็นเชื้อสายจีน ประเทศจีนยินดีต้อนรับกลับสู่อ้อมกอดมาตุภูมิ และขอให้ลูกหลานเชื้อสายจีนมีความกตัญญูต่อมาตุภูมิ สนับสนุนประเทศจีน ร่วมกันนำพาความเจริญและผลประโยชน์มาสู่สองประเทศ

ภาพถ่ายความทรงจำ

บรรยากาศในห้องเรียนใหญ่

ในช่วงโมงเรียนศิลปะกระดาษตัดและวาดภาพพู่กันจีน

ภาพถ่ายหมู่ในชั้นเรียนวิชาการเขียนอักษรจีนให้สวยถูกต้อง

คณะผู้บริหารในพิธีปิดการอบรม

ภาพหมู่ก่อนวันเดินทางกลับที่หน้าโรงแรมหงลี่ Hangli Hotel (航立酒店)

เหตุการณ์ประทับใจอย่างมากที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในโครงการอบรมครูภาษาจีนฯ ครั้งนี้

วันที่ 28 ตุลาคม 2561 ผู้ดำเนินโครงการฯ พาคณะครูภาษาจีนไปเยี่ยมชมการเรียนการสอนของโรงเรียนประถม JUNFA EXPERIMENTAL PRIMARY SCHOOL OF YUNNAN NORMAL UNIVERSITY ซึ่งเป็นโรงเรียนประถมทดลองในเครือของมหาวิทยาลัยคุนหมิงน่าน พวกเราได้เห็นการบรรยายภาคการเรียนการสอนบนเวทีที่ทางโรงเรียนจำลองให้เป็นห้องเรียน ของนักเรียนชั้นประถม 1-3 เป็นเวลาสามชั่วโมง ซึ่งเป็นภาพที่น่าประทับใจมาก เด็กนักเรียนน่ารักตั้งใจเรียน กล้าแสดงออก และมีวินัย แสดงให้เห็นถึงความทุ่มเทในการอบรมสอนสั่งของคุณครู

JUNFA EXPERIMENTAL PRIMARY SCHOOL OF YUNNAN NORMAL UNIVERSITY

เด็กนักเรียนนำชมโรงเรียน

ห้องเรียนจำลองบนเวที

ทุกวันจะออกกำลัง 1 ชั่วโมง พร้อมกันทุกชั้นปี หลังเรียนคาบที่ 2 ในตอนเช้า ครูใหญ่เป็นผู้นำการออกกำลังกาย
คุณครูประจำชั้นแต่ละห้องจะดูแลนักเรียนของตน เต็มไปด้วยบรรยากาศสนุกสนานเปิดเพลงคึกคัก

มุมมองนอกเหนือจากความรู้ทางภาษาจีนที่ได้รับ

การเดินทางมาเข้าร่วมการอบรมของคุณครูชาวเมียนมาร์ขณะนี้ไม่สบายเลย แน่นอนว่าครูคนไทยนั่งเครื่องบิน
ไปคุนหมิงแบบสบาย ๆ มีครูชาวเมียนมาร์เพียงสามท่านเท่านั้นที่นั่งเครื่องบินมา เพราะอาศัยอยู่ในเมืองย่างกุ้ง อีก 97
ท่าน นั่งรถบัสมา ซึ่งต้องนั่งรถสองต่อ เทียวแรกนั่งจากเมืองที่ตนเองอาศัยอยู่มาถึงด่าน เพื่อจะต่อรถบัสที่ทางโรงเรียน
จัดไปรับมาที่คุนหมิง เทียวแรกนั่งประมาณ 22 ชั่วโมงจากเมืองที่แต่ละคนอาศัยอยู่ เช่น Taunggyi , Mu Se ,
Mandalay , Lashio , Kutkai , Namkham , Myitkyina เป็นต้น เทียวที่สองนั่งอีก 12 ชั่วโมง จึงจะเดินทางมาถึง
คุนหมิง

ผู้เข้าร่วมโครงการชาวเมียนมาร์ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ว่า ครูเมียนมาร์ทั้งหมดนี้เป็นคนเชื้อสายจีน ทุกคนมีความรู้ภาษาจีนดีมาก ใช้ภาษาจีนได้ดีไม่แตกต่างจากคนจีน ทำให้ข้าพเจ้านึกแปลกใจ มีคุณครูภาษาจีนชาวเมียนมาร์บางท่านอายุน้อยมาก อายุไม่ถึง 20 ปี และพูดภาษาจีนได้ภาษาเดียว นั้นแสดงให้เห็นว่าเรามีปัจจัยสิ่งแวดล้อมในการใช้ภาษาจีน

ที่เมียนมาร์วิชาภาษาจีนไม่ได้เป็นวิชาที่บรรจุอยู่ในวิชาตามตารางเรียนของโรงเรียนรัฐบาล จะเรียนภาษาจีนต้องไปสมัครเรียนเองในโรงเรียนสอนพิเศษเอกชนที่ประชาชนชาวจีนโพ้นทะเลและลูกหลานชาวจีนร่วมกันก่อตั้งขึ้นมาเอง ซึ่งปัจจุบันรัฐบาลไม่ได้สนับสนุน แต่ก็ไม่ได้ขัดขวาง โรงเรียนสอนพิเศษกระจายอยู่มากมายทั่วเมียนมาร์เป็นหมื่นแห่ง เวลาในการเรียนภาษาจีนของแต่ละวัน 6:00 – 8:00 น. เข้า วันจันทร์ - วันศุกร์ ก่อนจะเข้าเรียนในโรงเรียนตามตารางปกติ 8:00 – 12:00 น.

ข้าพเจ้าเห็นความแตกต่างทางด้านสภาพการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยกับเมียนมาร์ สิ่งที่เห็นเด่นชัดคือ ลูกหลานชาวจีนที่มีสัญชาติเมียนมาร์ Myanmar of Chinese descent มีความตื่นตัวต่อการศึกษา พยายามพัฒนาศักยภาพตนเอง เพราะรู้สึกว่าการศึกษาที่ทางรัฐบาลจัดให้ยังไม่เพียงพอ จึงมีโรงเรียนสอนพิเศษในวิชาต่างๆ เกิดขึ้นมากมาย ไม่ว่าจะเป็นภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น การตลาด คอมพิวเตอร์ฯ เพื่อหวังให้ตนเองมีโอกาสมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง พวกเขาเรียนภาษาจีนด้วยความรู้สึกที่จริงจัง ๆ แล้วตนเองเป็นคนจีน แต่บรรพบุรุษอพยพมาตั้งถิ่นฐานอยู่ที่เมียนมาร์

รัฐบาลเมียนมาร์ไม่มีนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ในการเรียนการสอนภาษาจีนโดยรัฐบาล แต่เป็นความร่วมมือร่วมใจของลูกหลานชาวจีนที่มีสัญชาติเมียนมาร์ Myanmar of Chinese descent จัดตั้งโรงเรียนสอนภาษาจีนและสามารถบ่มเพาะให้ลูกหลานตนใช้ภาษาจีนได้อย่างดี

ระบบการศึกษาขั้นพื้นฐานในเมียนมาร์ แบ่งเป็น

- ระดับประถมศึกษา 5 ปี อนุบาล 1 ปี และประถมศึกษา 4 ปี คือ ขั้นต้น ชั้น 1-4 (เทียบเท่าไทย ประถม 1-6)
- ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 4 ปี คือ ชั้นกลาง ชั้น 5-8 (เทียบเท่าไทย มัธยม 1-3)
- ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 2 ปี คือ ชั้นปลาย ชั้น 9-10 (เทียบเท่าไทย มัธยม 4-6)

ที่เมียนมาร์ใช้แบบเรียนภาษาจีนเดียวกับนักเรียนชาวจีน ตำรา 《语文》 ที่มีเนื้อหาความรู้ภาษาจีนและวรรณคดี ถือได้ว่าเรียนเข้มข้นทีเดียว

แหล่งที่มาของภาพ http://blog.sina.com.cn/s/blog_64f9c5940102wvi1.html

ในประเทศไทยมีนโยบายและแผนยุทธศาสตร์การเรียนการสอนภาษาจีน ในโรงเรียนที่พอจะมีความพร้อมก็จะจัดทำหลักสูตรของตนเองในกรอบกว้าง ๆ ให้สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ พยายามผลักดันให้เป็นไปตามกระแสนิยม แต่ในภาพรวมยังไม่สามารถพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีคุณภาพได้ นอกจากขาดปัจจัยสิ่งแวดล้อมในการใช้ภาษาต่างประเทศแล้ว ยังขาดบุคลากรครูที่มีความรู้ภาษาจีนดีเป็นจำนวนมาก การสนับสนุนเพื่อสร้างครูสอนภาษาจีนที่มีคุณภาพอยู่ในระดับต่ำ ทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาจีน การทำหลักสูตร พัฒนาไปอย่างช้า

ในโรงเรียนระดับประถมทั้งที่เป็นของรัฐบาลและเอกชน ที่มีวิชาภาษาจีน จะเรียน 1 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ บางโรงเรียนยังไม่มีการสอนภาษาจีน

(ไม่รวมถึงโรงเรียนจีน และโรงเรียนที่มีการเรียนการสอนเป็นระบบสองภาษา)

ใบประกาศฯ ที่ได้รับหลังการอบรมเสร็จสิ้น